

Metafizyka trwania

(Dokończenie ze strony 3)

stawia. Można w to nie wierzyć, tylko logicznie sprawę ujmując, to w co wierzyć? We współczesne zezwierzęcenie nie obrażając oczywiście natury i bytu zwierząt, które wbrew pozorom mają stabilną i mądrą hierarchię wartości i nie czynią zła dla przyjemności, a jedynie dla przetrwania gatunków.

Człowiek poszedł o wiele dalej w perfidii, wyrafinowaniu, w ewolucji odmian zła. Stąd dziś taka potrzeba dobra, taka za nim tęsknota, taka frustracja jego eliminacją, brakiem, czy wręcz jego defraudacją, której właśnie poezja usiłuje się dziś przeciwstawić, poezja jako kierunek, jako nurt, jako zjawisko, a nasza, znakomita poetka Nowosądecka, poetka Krakowska i po prostu nasza – Danuta Sułkowska świetnie się wpisuje w ten nurt współczesnej poezji polskiej usiłującej ocalić wartości i buśolę sensu wobec globalnego zidiocenia całych mas społecznych, wobec ich oglupienia, zamrożeniu umysłów i myślenia, wobec zatrucenia ciała słowami i dusz wszelakich, wobec upadku duchowości, na korzyść materii, uciech i lekkomyślności w tych wszystkich tęczyowych dziś odsłonach hedonizmu.

Być może daleko zawędrowałem w tych moich dywagacjach związanych z poezją Danuty Sułkowskiej, acz jest to poezja głęboko humanitarna, poezja niezgody na dojmującą współczesność, wreszcie poezja liryczna mocno wskazująca na źródła naszego ocalenia z tego globalnego chaosu nam fundowanego na co dzień. Słowa padają ważne, istotne, wytrawnie skonstruowane, po mistrzowsku zespolone z metaforą, z refleksją, z drogowskazem dla współczesnych. Świetnie się czyta Danutę Sułkowską, gdyż wszystkie wiersze poruszają jakąś strunę w nas, dają do myślenia, przeżycia i wniknięcia w emocje niezbędne do odkrycia siebie i świata.

Zatem na koniec, jako pośredni dowód fascynacji i refleksji przeczytajmy na przykład „Prywatną arytmetykę”:

*Liczy się tylko ten krok który teraz robię
i następny i jeszcze W sumie siedem od okna
do stołu z komputerem Liczy się też przedświt
dosyć szary bez niebieskawych fal śniegu
choć styczeń Liczy się podobnie jak kawa
w kubku z fragmentem obrazu Vincenta*

*One są wykonywane on dostrzegany
ona pachnie kawą i smakuje kawowo*

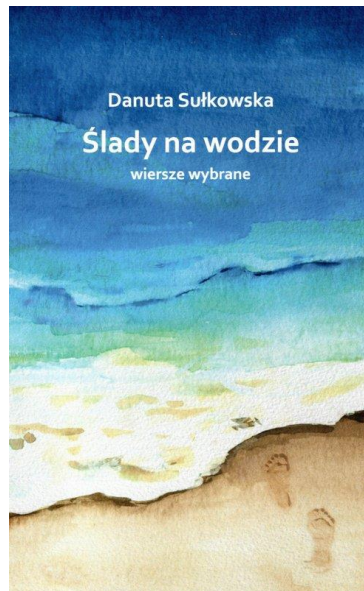
*I liczy się kalendarz z którego zrywam
wczorajszy dzień Czuję pod palcami
zapowiedź kilkuset nowych dni Nadzieję
na podobne ranki a po nich południa i zmierzchy
Ma też znaczenie oderwana właśnie kartka
Dobrze się pamięta oznaczony na niej dzień
Można przywołać jakieś rozmowy przeprowadzone
spotkania odbyte teksty przeczytane widoki
obserwowane albo tylko widziane przelotnie
Troszeczkę się tego jeszcze doświadcza*

*Odrobinę odczuwa sens nastrój
przebieg kształty i kolory*

*Liczą się też dawniejsze a także bardzo odległe
prastare nawet sprawy jeśli pozostały obrazem
drgnieniem emocji w pamięci
Dzieją się jeszcze czasem
Trochę nieostro mgliście niedokładnie
czasem wysoce fałszywie
Niektóre nabrały blasku i kolorów
inne pociemniały albo zmieniły kształty
porządek elementów a nawet ich rangę
Ale liczą się
Wracają*

Liczą się i wracają prastare sprawy i... nowy dzień. Powinność poety XXI wieku. Ocalić prastarość i nowy dzień. Nowy świat oparty na: miłości, wierze i nadziei, na całej ludzkości, na sumieniu, na konsekwencji, misji i idei, na prastarych nostalgiiach i prastarych świętościach ku świętościom nowym – dopiero przed nami, a rzeka niech płynie dalej, niech przyciąga nas ku sobie i niech zatrważa nasze serca... ku poezji.

Andrzej Walter

Danuta Sułkowska, *Ślady na wodzie. Wiersze wybrane*. Redakcja, posłowie, projekt okładki, grafika: Justyna Sułkowska-Bajdo. Korekta: Wanda Łomnicka-Dulak. Wydawca: Związek Literatów Polskich Oddział w Krakowie, Kraków 2022, s. 112.

Niedoceniane znaczenie pedagogów

Częste są nawiązania do Siłaczki, jak wiadomo, literackiego bohatera utworu

Żeromskiego. Ale mijają dziesiątki lat i wciąż znaczenie nauczycieli oraz nauczycieli akademickich nie jest doceniane stosowanie do ich roli w społeczeństwie. Pamiętajmy, parafrazując, że świadomość określa byt. Od stanu świadomości, którą kształtują nauczyciele, zależy rozwiązanie ekonomiczne, społeczne, polityczne, słowem kulturowe.

Nic więc dziwnego, że moją uwagę przykuła książka **Joanny Michalak-Dawidziuk** pt. „Kształcenie nauczycieli – perspektywa studentów w Polsce i Portugalii”. Dodam, że równolegle została wydana w języku angielskim.

Edukacja powinna być przedmiotem zainteresowań i głębokich przemyśleń nie tylko środowiska akademickiego, ale także nauczycieli, pisarzy i artystów, a właściwie ogółu społeczeństwa. Stan edukacji wpływa bowiem na horyzonty myślowe jednostek, na utrwalanie bądź przewyciężanie rozmaitych stereotypów oraz poglądów bezkrytycznie przejmowanych z pokolenia na pokolenie. Osiągnięta wiedza wpływa także na kształtowanie poglądu na świat.

Światopoglądy jednostek są zindywidualizowane będąc rezultatem przeżyć, wyobrażeń, doznań, przemyśleń, dyskusji, doświadczeń, lektur. Zdobytą wiedzę stanowi podbudowę światopoglądu mimo, że żadnego z nich nie można określić mianem naukowego. A więc edukacja ma znaczenie poznawcze i co istotne, wpływa na sposób istnienia człowieka, na odnajdywanie własnej drogi, bowiem drogowskazy życiowe wyznacza pogląd na świat.

W dobie globalizacji powinniśmy więcej wiedzieć o krajach z nami zespolonych, a w tym przede wszystkim o stanie edukacji, bowiem prawidłowe jest jednoczenie na poziomie wyższych wartości zaszczepianych w procesach edukacji a nie – jak się obserwuje – reklam, dżinsów, coca coli, komiksów, gier komputerowych, hamburgerów, etc.

Na tle urzeczywistnionej globalizacji, odległej od idei globalizacji, szczególnie znaczenie należy przypisać rozprawie naukowej Joanny Michalak-Dawidziuk. Rozprawa ta należy do zakresu młodej dyscypliny naukowej jaką jest pedagogika porównawcza.

Niewątpliwie oryginalnym pomysłem – wymagającym zresztą dużego wkładu pracy – było odniesienie się przez Autorkę do edukacji w Portugalii, by porównać kształcenie nauczycieli, uwarunkowania zawodowe, czy opinie studentów. Książka Joanny Michalak-Dawidziuk wypełnia lukę w polskiej literaturze naukowej i jest impulsem dla debaty nad stanem edukacji w Polsce.

Omawiana tu rozprawa została napisana w oparciu o szeroką znajomość literatury przedmiotu, a także w oparciu o badania ankietowe studentów, które Autorka przeprowadziła w Portugalii i w Polsce. Opinie studentów na temat kształcenia, przybliżone w tej książce są warte przemyślenia, ponieważ edukacja ma na celu nie tylko nauczanie, ale także powinna prowadzić do procesu kształtowania siebie przez siebie.

prof. Maria Szyszkowska